

De koe sribbelde wat tegen en viel van de brug van een van de tuinen af in de wegsloot. Zij probeerden het dier, dat Leendert een touw om de horens had gebonden, eruit te trekken. Wel kwam hij daarbij meermalen te vallen, totdat hij enige Paltzers zag aankomen, die in Rotterdam op scheepsgelegenheid naar Amerika wachtten. Het begrafenisregister van Kralingen maakt in 1731 melding van drie gevallen van verdronken Paltzers ¹⁰⁾. Hij smeekte hun hem in godsnaam te helpen de koe te redden, wat eindelijk gelukte en de Paltzers een hartige dronk opleverde. Hoe het de koe verder is vergaan is onbekend, omdat beiden, Noordhoek en Kooy, in het café Groenevelt zijn blijven zitten en over de koop van een stuk land, circa zeven morgen groot, dat naast dat van de heer Van Muyden lag, aan het onderhandelen zijn geslagen.

Als getuigen hiervan legden Elisabeth Bakkers, de vrouw van de kastelein, Antony van der Put en Pieter Soet, allen wonende buiten de Oostpoort aan de Hoogendijk omtrent het slot Honingen, op 6 juni 1733 ¹¹⁾ voor notaris François Waarts de volgende verklaring af, die zij eventueel met een eed wilden bevestigen. Leendert drong er bij Kooy op aan deze grond aan hem te verkopen, waarop deze f 2.800,- vroeg en Leendert f 2.000,- bood. Tenslotte kwamen zij tot overeenstemming op een prijs van f 2.400,- waarbij elk de helft van de overdrachtskosten zou betalen, en het land voetstoots, dus zonder nameting, zou geleverd worden. Leendert wilde de overdracht desnoods binnen drie dagen regelen. Bovendien was er sprake van een 'verering', een fooi, die bij dergelijke transacties vaak aan de huisvrouw van de verkoper werd gegeven, maar nu voor Kooy's zoontje bestemd was. De getuigen verklaarden dat zowel de koper als de verkoper goed bij zinnen, nuchter en in normale staat waren. Op 17 september 1711 ¹²⁾ gaven zij voor notaris Herbert van der Mey nog een aanvulling op deze attestatie, waarin zij de verkoopsvoorwaarden bevestigden, en nog iets over de fooi vertelden, die Leendert niet gespecificeerd had en waarvan hij zei, dat hij die zo klein of groot zou mogen maken als hij wilde, al waren het twee seshalven, waarop Kooy zei dan liever geen verering te willen hebben. Maar Leendert wilde het niet onder zich laten en zou zorgen dat Kooy tevreden zou zijn. Daarop wenste deze hem geluk met de koop. Noordhoek bleef in de kroeg zitten tot vier uur in de middag, dronk het merendeel van de zestien glaasjes brandewijn en bovendien nog vier kannen oud bier, maar was ten tijde van de overeenkomst nuchter.

Dit wordt ook bevestigd door Rochus van de Lek uit Capelle aan